

1. Про зареєстровані кримінальні правопорушення та результати їх досудового розслідування. Статистична інформація за 2019 рік. Офіс Генерального прокурора. Офіційний вебсайт. URL: <https://www.gp.gov.ua/ua/1stat> (дата звернення 10.05.2021).

2. Про результати протидії наркозлочинності на території України за 2019 рік. Аналітичний огляд. Департамент протидії наркозлочинності Національної поліції. 2020. 7 с.

3. Тимошенко В. А. Державна політика у сфері контролю за наркотиками: стан та проблеми (аналітичний огляд) / В. А. Тимошенко, В. А. Яценко [Електронний ресурс]. URL: <http://www.mif-ua.com/archive/article/30988>.

4. Паутова Т. А. Выявление, документирование и расследование преступлений, связанных с незаконным оборотом наркотиков, в том числе с использованием электронных средств оплаты. Концепт. 2013. Т. 3.

5. Татаров О. Ю., Стрільців О. М., Школьнік В. Б. та ін. Кваліфікація та розслідування злочинів, пов'язаних із незаконним збутом наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів та прекурсорів за допомогою мережі інтернет: метод. реком. Київ: ГСУ МВС України, Нац. акад. внутр. справ. 2012. 30 с.

6. Лапта С. П. Використання Інтернету, як інструменту незаконного продажу наркотичних засобів та сильнодіючих речовин. *Сучасні тенденції розвитку криміналістики та кримінального процесу*: тези доповідей міжнародної науково-практичної конференції (м. Харків, 8 листопада 2017 р.). Нац. ун-т внутр. справ. Харків, 2017. С. 114-116.

Балецька А.І., курсантка
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Резворович К.Р., к.ю.н.,
завідувачка кафедри
цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ ПОДІЛУ СПІЛЬНОГО МАЙНА ПОДРУЖЖЯ

Як зазвичай майже в кожній родині жінки вважають головою сім'ї чоловіка, близько 58% чоловіків вважають себе головним. Саме як втілення певних характеристик: мужнього та сильного, вірного та терплячого, що буде втілювати спільні плани в реальність, та охороняти свою родину від негараздів. Тож можемо припустити, що набуті під час шлюбу квартира, автомобіль, гараж та земельна ділянка були зареєстровані на чоловіка, на чий дохід від здійснення підприємницької діяльності і були куплені названі об'єкти, вони знаходяться у спільній сумісній власності і його дружини, навіть якщо вона ніяких доходів взагалі не має, так як відповідно до п. 3 ст. 34 СК право на загальне майно подружжя належить також дружині, якій у період шлюбу

здійснювала ведення домашнього господарства, догляд за дітьми або з інших поважних причин не мала самостійного доходу [1].

Вивчаючи інститут шлюбу за сімейним законодавством, звертає на себе увагу відсутність поняття шлюбу, шлюбно-сімейних відносин в сімейному кодексі, хоча ці поняття давно сформульовані в юридичній літературі.

Майнові відносини подружжя утворюють «матеріальний базис» сім'ї і є тією сферою, де «юридичний елемент необхідний і доцільний». Тим часом, аналіз чинного законодавства і правозастосовчої практики показує, що в даний час в правовому регулюванні зазначених відносин існує безліч проблем. Перш за все, це пов'язано з відсутністю теоретичних положень, покликаних знайти своє втілення у змісті правових рішень. У радянський період розвиток вітчизняної науки супроводжувалося появою релевантними монографічних досліджень майнових відносин подружжя.

Дане положення закону має на меті забезпечення охорони майнових прав та законних інтересів того з подружжя, який по поважній причині (найчастіше це догляд за дітьми або іншими близькими родичами) був позбавлений можливості працевлаштування або здійснення підприємницької, комерційної, творчої діяльності, в зв'язку з чим не мав власних доходів.

Як правило, в такій ситуації опиняються дружини, але закон не виключає можливості ведення домашнього господарства та догляду за дітьми і чоловіком. Оскільки найважливішим принципом сімейного права є принцип рівності прав чоловіків і жінок, чоловік також має право спільної сумісної власності на всі доходи, одержувані його дружиною, і на все майно, придбане в шлюбі на ці доходи [1].

Майновий розділ при розлученні забирає чимало сил. Особливо, коли мова йде про квартиру, що типово для України. Придбана подружжям під час шлюбу квартира (будинок) є їхнім спільним майном, незалежно від того, хто з них вказаний в договорі про придбання і кому надано в безстрокове користування земельну ділянку під будинок, зведений під час шлюбу.

Часто розділ квартири при розлученні здійснюється шляхом її продажу і розподілу між подружжям виручених коштів. Причому частки подружжя за законом рівні, як рівні їх права на все спільне майно, незалежно від розміру доходів або відсутності таких у одного з подружжя [4].

Хоча рівність прав подружжя складається в рівних можливостях володіти, користуватися і розпоряджатися спільною сумісною власністю, квартира може бути відчужена лише з письмової згоди чоловіка, який не є стороною в договорі. При ухиленні одним з подружжя від дачі письмової згоди на відчуження квартири, особа, на ім'я якого вони зареєстровані, письмово пропонує дружину з'явитися в державну нотаріальну контору для визначення часток в відчужуваному майні.

Якщо чоловік не з'явиться до зазначеного терміну і не надішле заперечень протягом місяця з дня отримання пропозиції, державний нотаріус може посвідчити договір про відчуження квартири [1].

Специфіка даного договору пояснюється також станом його учасників в особливих - шлюбних, що відрізняються суто особистим характером, відносинах. Своєрідний суб'єктний склад даного договору. Це питання в правовій науці викликав суперечку. Одні автори вважають, що можливе укладання угоди про розподіл майна подружжя та після розірвання шлюбу, тобто між розведеними подружжям. Інші вважають, що розділ майна за згодою подружжя можливий в період шлюбу, а вже після його розірвання розділ майна провадиться в судовому порядку.

1. Мичурин Е. А. Гражданское право Украины в схемах: учеб. пособ. / Мичурин Е. А. – Х. : Юрsvит, 2006. – 320 с.

2. Мохов А. А. Лекарственные средства как объекты гражданских прав [Электронный ресурс] / А. А. Мохов // Медицинское право. – 2004. – №4. – Режим доступа : <http://www.worklib.ru/laws/ml02/pages/10014010.php>

3. Мусієвський В. Є. Судова практика у національній правовій системі в контексті судово-правової реформи в Україні : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.10 «Судоустрій; адвокатура та прокуратура» / В. Є. Мусієвський. – Л., 2013. – 20 с.

4. Наталія Гаттуччо. Заробітчанство українців в Італії на жіночих плечах / Наталія Гаттуччо [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.bbc.co.uk/ukrainian/entertainment/story/2009/06/090602_zarobitchany_italy_oh.shtml.

Безрідна Н.О., курсантка
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Юніна М.П., к.ю.н., доц.
доцент кафедри
цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПОНЯТТЯ ТА ЗАХИСТ АВТОРСЬКОГО ПРАВА В УКРАЇНІ

Ще з початку свого життя кожен громадянин набуває особливих прав, які є головними для існування: право на освіту, право на життя і віросповідання, вільний вибір місця проживання та інше. Конституція України надає кожному громадянину гарантії щодо можливостей реалізації своїх прав та інтересів, а також захисту гідності.

Мета нашого дослідження – авторське право, що є актуальною темою на сьогодні. Ми розглядаємо його, як право, що належить окремій людині, існування якого забезпечує держава.

Підставами його виникнення є створення картин, музичних композицій, фотографій, коміксів, комп'ютерних програм, хореографічних творів та інше.